

PARADOXALISMEN

Paradoxalismen är vad jag kallar mina tankar om dagens konst. Jag ser en stor avsaknad av det estetiska till följd av konceptkonstens frammarsch. Det viktigaste i dagens konst är att förmedla ett budskap – mer ofta än sällan om materialismen – inte att skapa någonting vackert. Jag vill inte förmedla några budskap med min konst. Mina tavlor eller fotografier har ingen tanke bakom sig förutom att vara estetiskt tilltalande. De kan berätta en historia eller förmedla en känsla men inte budskap om diverse saker och ting som tex fattigdom eller politiska ideologier. Det är saker som jag vägrar låta ta överhanden i mina bilder.

Jag vill dock inte avskräcka människor från att själva läsa in budskap i det jag gör ” i betraktarens ögon” brukar man säga, men om någon tror att ”han vill visa på en stark kritik mot kommersialismen i västvärlden med denna bild” så har de fel. Jag vill inte det, utan den som säger så har det budskapet och söker efter bekräftelse.

Jag vill också poängtera att det finns en stor skillnad mellan att berätta en historia och att förmedla ett budskap. Bildspelet jag har gjort berättar en historia, i detta fall historien i Leonard Cohens *The Partisan*. Bildspelet vill inte förmedla ett budskap utifrån denna historia, bildspelet vill helt enkelt berätta historien. Det budskap som finns i sången, om man vill se det så, tar bildspelet inte ställning till.

Det är också en skillnad mellan att förmedla en eller flera känslor och att ha ett budskap. En känsla kan existera fritt medan ett budskap måste ha stöd i form av människor och sociala situationer, värderingar och tankar. Det behöver inte en känsla, de är formlösa.

Jag vill också att de som läser den här texten ser på mina bilder och mitt bildspel och ser att det jag sätter framför allt är det estetiska. Jag skulle aldrig måla en tavla som jag inte tyckte var fin, vacker, slående eller snygg. Det för mig är viktigare än budskap om olika religiösa tankar. Sånt håller jag utanför min konst, det hör inte hemma där.

Jag har självklart tankar om allt det jag tagit upp som exempel, men jag lämnar det utanför konsten.

Men det heter ju trots allt paradoxalismen, vad är då paradoxen? Det är en paradox, att jag vill förmedla ett budskap om att inte förmedla ett budskap.

Men är inte egentligen detta budskap i min hjärna och denna text - och inte i konsten?

Det är som man säger: ”i betraktarens ögon”. Och jag är också en betraktare...

John M. Wahl, 2012.

